

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Nicolae Gordilă, Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de către avocatul, Bacalâm Anatolie, în numele inculpatului Slivinschii Grigorii Fiodor, părțile vătămate Mușcinschii Veaceslav și Mușcinschii Maria, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 09 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2013, în cauza penală în privința lui,

Slivinschii Grigorii Fiodor, născut la 17 februarie 1973, originar și domiciliat s. Vasilcău, r-l Soroca.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 25.06.2012 pînă la 09.04.2013

2. în instanța de apel din 14.05.2013 pînă la 18.09.2013

3. în instanța de recurs din 23.12.2013 pînă la 08.04.2014

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat admiterea recursului părților vătămate și respingerea recursului declarat de către avocatul inculpatului.

Avocatul, Anatolie Bacalâm, care a solicitat admiterea recursului său, declarat în numele inculpatului și respingerea recursurilor părților vătămate.

Inculpatul, Grigorii Slivinschii, care a solicitat admiterea recursului înaintat de avocatul său și respingerea recursurilor părților vătămate.

Partea vătămată, Veaceslav Mușcinschii, care a solicitat admiterea recursului său și respingerea recursului declarat de avocatul inculpatului.

Partea vătămată, Maria Mușcinschii, care a solicitat admiterea recursului său și respingerea recursului declarat de avocatul inculpatului.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 09 aprilie 2013, Slivinschii G.F. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. d) CP, la 5 ani închisoare. În conformitate cu art. 90 CP, pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani, dacă în acest termen el nu va săvîrși o

nouă infracțiune și prin comportare exemplară, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Prin aceeași sentință Slivinschii G.F. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 179 alin. (2) CP, la amendă în mărime de 4000 lei.

Conform art. 84 alin. (3) CP la stabilirea pedepselor principale de diferite categorii, a căror cumulare nu este prevăzută de art. 87 CP, pedepsele aplicate se vor executa de sine stătător.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, cu încasarea de la Slivinschii G.F. în beneficiul lui Mușcinschii Veaceslav sumei de 23.624,10 lei.

2. Potrivit sentinței, Slivinschii G.F. în noaptea spre 14.03.2012, între orele 00.20–01.00, de comun acord cu alte persoane neidentificate, prin forțarea ușii de la intrare, ilegal au pătruns în locuința lui Mușcinschii Maria, situată în s. Vasilcău, r-l Soroca, unde cu scopul intimidării acesteia, Slivinschii G.F. i-a legat mâinile la spate, aplicându-i mai multe lovituri peste corp, astfel cauzându-i părți vătămăte, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 84 "A" din 16.05.2012, leziuni corporale neînsemnate.

Apoi, tot el împreună cu persoanele neidentificate, în aceleași circumstanțe, ilegal au pătruns în odaia lui Mușcinschii V., unde l-au maltratat cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 85 "A" din 16.05.2012, vătămări corporale grave.

Acțiunile inculpatului Slivinschii G.F. au fost încadrate în baza art. 179 alin. (2) CP, *violare de domiciliu, adică, pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei, fără consimțământul acesteia, săvârșit cu aplicarea violenței și în baza art. 151 alin. (2) lit. d) CP, vătămare intenționat gravă a integrității corporale, săvârșită de două sau mai multe persoane.*

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a declarat apel, în care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Slivinschii G.F. să fie condamnat în baza art. 179 alin. (2) CP la 2 ani închisoare, iar în baza art. 151 alin. (2) lit. d) CP la 10 ani închisoare. În conformitate cu art. 84 CP, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate pe un termen de 11 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Acțiunea civilă înaintată de către părțile vătămăte să fie admisă integral, cu încasarea prejudiciului moral și material în suma de 48.624,1 lei de la Slivinschii G.F. în beneficiul părților vătămăte. În motivarea apelului s-a invocat neaplicarea de către instanța de fond a prevederilor art. 84 alin. (1) CP la cumularea totală sau parțială a pedepselor aplicate. De asemenea, s-a invocat aplicarea neîntemeiată a prevederilor art. 90 CP, luând în considerație nerecunoașterea vinei de către inculpat, depunerea declarațiilor eronate, atitudinea față de părțile vătămăte, nerecuperarea prejudiciului cauzat, personalitatea inculpatului, fapt ce a dus la concluzia că corectarea inculpatului este posibilă numai prin izolarea lui de societate.

3.1 Sentința în cauză a fost contestată cu apel și de către părțile vătămate, care au solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită inculpatului o pedeapsă reală și să fie admisă acțiunea civilă declarată integral cu încasarea de la inculpat în beneficiul lor a prejudiciului moral și material în suma de 48.624 lei, invocând blândețea pedepsei. Totodată s-a menționat și faptul că instanța de fond a ignorat următoarele circumstanțe: nerecunoașterea vinei de către inculpat, nerestituirea prejudiciului cauzat, precum și faptul că inculpatul nu a fost provocat de către părțile vătămate.

3.2 Sentința a fost contestată cu apel de către inculpat și avocatul acestuia Dorogan N., în care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând:

- aprecierea eronată a probelor administrate la dosar;
- în cazul în care partea vătămată Mușcinschii M. l-ar fi recunoscut pe inculpat ca unul din atacatori, ea urma să-1 denunțe imediat la poliție, pe când numele acestuia nu figurează în cererea ei inițială;
- deși din locuința inculpatului au fost ridicate un șir de haine, pretinse a fi îmbrăcate de el în noaptea cu pricina, nici una din ele n-a fost recunoscută de către părțile vătămate;
- organul de urmărire penală, nu a întreprins măsurile de investigații necesare în vederea stabilirii complicilor inculpatului;
- se pun la îndoială și declarațiile părți vătămate Mușcinschii V., care și-a reamintit de cine a fost atacat după câteva zile de la cele întâmplate;
- acuzațiile aduse inculpatului sunt întemeiate doar pe niște presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2013, apelul inculpatului și a avocatului acestuia, precum și al părților vătămate au fost respinse ca nefondate, iar apelul procurorului admis, cu casarea sentinței în latura penală și pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Slivinschii G.F. a fost condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. d) CP la 5 ani închisoare, în baza art. 179 alin. (2) CP la 1 an închisoare. Potrivit art. 84 alin. (1) CP, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor numite, definitiv spre executare i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 5 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest dispozițiile sentinței referitor la acțiunea civilă și la corpurile delictive au fost menținute fără modificări.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a conchis că instanța de fond cu certitudine a stabilit împrejurările în care au fost comise de către inculpat faptele criminale, întemeiat statuând la baza sentinței de condamnare cumulul de probe verbale și material-scrise, administrate de către organul de urmărire penală, care au fost supuse unei cercetări minuțioase în cadrul ședințelor de judecată, în prezența părților, al căror drepturi și garanții procesuale au fost întru tot respectate.

Deși prin apelul declarat, apărarea a solicitat recunoașterea inadmisibilității declarațiilor părților vătămate pe motiv, că ar veni în contradicție cu aspectele de

fapt a cauzei, constatate inițial de către organul de urmărire penală, instanța de apel le-a apreciat drept veridice și pertinente ce coroborează cu restul bazei probante administrate pe caz. Cu toate că prin cererea inițială depusă de către Mușcinschii M. la 14.03.2012 organului de urmărire penală cu solicitarea pornirii urmăririi penale pe caz (f.d. 16; 26 v.1) ea nu l-a identificat pe inculpat drept unul din atacatori, ulterior interogată în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată (f.d. 245-250), precum și în cadrul confruntării cu Slivinschii G.F. din 27.03.2012 (f.d. 149 v.1) ea a susținut cu certitudine comiterea de către acesta a faptei penale. Totodată, cele relatate de părțile vătămate, au fost confirmate în instanța de judecată de către martorii acuzării: soții Muntean, Lupu P., Gheorghii I.

Careva temei procesual de a pune la îndoială declarațiile acestor persoane, atât instanța de fond, cât și cea de apel n-a constatat, cu atât mai mult, că aceste declarații coroborează între ele, practic dezvăluind consecutivitatea celor întâmplate cu părțile vătămate în noaptea spre 14.03.2012.

Mai mult ca atât, apreciind declarațiile părților vătămate drept răzbunare asupra inculpatului, apărarea nu a invocat care ar fi temeiurile procesuale, ce ar determina recunoașterea inadmisibilității acestora sau încălcările procedurale admise de către partea acuzării la administrarea respectivelor probe. De rînd cu aceasta instanța de apel a reținut, că aceste temeiuri nu au fost invocate de partea apărării nici la faza finisării urmăririi penale, prin demersul formulat, solicitîndu-se doar încetarea urmăririi penale din lipsa bazei probante.

Instanța de apel a reținut, că împrejurările în care părțile vătămate au fost maltratate, pe timp de noapte, luate prin surprindere, cu cauzarea unei stări grave sănătății lui Mușcinschii V., în dependență de vîrsta înaintată a lui Mușcinschii M. și înfricoșarea insuflată ei prin acțiunile făptuitorilor, toate acestea în ansamblu, denotă starea stresantă în care aceasta s-a dovedit după cele întâmplate, ceea ce real putea influența primele ei explicații, cu atât mai mult, că la nedivulgarea inculpatului pînă la momentul în care va fi convinsă de participarea lui la crimă, partea vătămată a fost orientată de martora Munteanu A., venită la fața locului, imediat după cele întâmplate. Or, pe de altă parte în cauză nu s-a stabilit un alt motiv de pătrundere în locuința părților vătămate și răfuiala cu ei, decît cel de existență a relațiilor ostile între ei și inculpat, ca rezultat al problemelor familiare existente între Mușcinschii V. și soția acestuia Mușcinschii N., care este sora inculpatului. Amenințarea aplicării acestei răfuiei, nu odată a fost expusă verbal de către inculpat, fapt ce l-a înfricoșat pe Mușcinschii V., făcîndu-l s-o primească drept una reală. De rînd cu aceasta, un alt motiv de comitere a crimei, pe cauză nu s-a constatat, inclusiv și pentru faptul, că nu au fost sustrate careva bunuri materiale, la care făptuitorii au avut acces.

Totodată, nerecunoașterea de către partea vătămată a hainelor ridicate din locuința inculpatului și referitor la care se pretinde, că el ar fi fost îmbrăcat la momentul comiterii crimei, în opinia instanței de apel, este condiționată de faptul, că respectiva acțiune procesuală a fost efectuată la 29.03.2012, adică după 15 zile

de la cele întâmplate, fapt ce pune la îndoială identitatea acestor obiecte, iar de aici și nerecunoașterea lor de către partea vătămată (f.d. 95-106 v.1).

Cît privește argumentul privind neîntreprinderea măsurilor de investigare operativă în vederea depistării, căutării și stabilirii locului aflării celorlalte persoane implicate pe caz, instanța de apel cu referire la f.d. 8, v.1, a reținut emiterea de către procuror a ordonanței de disjungere a cauzei penale în privința acestora într-o procedură separată, de către apărare nefiind solicitată informația referitor la mersul urmăririi penale pe această cauză.

Și în final, reținerea inculpatului datează cu 27.03.2012 după audierea în calitate de parte vătămată a Mușcinschii M., care a indicat asupra lui, drept persoana ce a pătruns în noaptea spre 14.03.2012 în domiciliul său, maltratînd-o pe ea și pe feciorul său Mușcinschii V.

De rînd cu aceasta, instanța de apel a menționat că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 85 "A" din 16.05.2012, lui Mușcinschii V. i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, ce se datoresc acțiunilor repetate cu corpuri dure contodente cu suprafața de impact limitată, prin mecanism de lovire și fricțiune, cu datarea posibilă de 14.03.2012 (f.d. 36 v.1).

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 84 "A" din 15-16.05.2012, efectuat în baza documentelor medicale, la Mulcinschii M. au fost depistate echimoze pe jumătatea stîngă a feții, la nivelul cartilajului tiroid și pe gambe. Respectivetele vătămări se datorează acțiunilor cu corpuri dure contodente, prin mecanism de lovire, posibil în circumstanțele indicate a cauzei și se califică drept vătămări neînsemnate, cu datarea posibilă de 14.03.2012 (f.d. 50 v.1).

Astfel, mecanismul apariției și localizarea vătămarilor corporale depistate la victime, corespund celor relatate de ele referitor la împrejurările în care acestea au fost cauzate.

În atare împrejurări instanța de apel a constatat corectitudinea concluziei privind vinovăția inculpatului în violarea domiciliului lui Mușcinschii M. cu aplicarea acesteia violenței și cu cauzarea intenționată a vătămarilor corporale grave, periculoase pentru viață a integrității corporale a feciorului său Mușcinschii V., fapt ce a avut loc în noaptea spre 14.03.2012 în s. Vasilcău r-1 Soroca, acțiunile lui pe deplin încadrîndu-se în componența de infracțiune, prevăzută de art. 151 alin. (2) lit. d) CP cu calificativele " *vătămare intenționat gravă a integrității corporale, săvîrșită de două sau mai multe persoane*" și de art. 179 alin. (2) CP cu calificativele " *violare de domiciliu, adică, pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei, fără consimțămîntul acesteia, săvîrșit cu aplicarea violenței*".

Sub acest aspect și cu formulările expuse mai sus, instanța de apel a reținut netemeinicia argumentelor formulate de apărătorul inculpatului în favoarea achitării lui de sub învinuirea adusă în rechizitoriu.

În ce privește apelul declarat de partea acuzării, în latura ce ține de înlăturarea pedepsei penale pe motivul aplicării incorecte de către instanța de fond a dispozițiilor art. 84 alin. (1) CP, instanța de apel l-a apreciat drept unul întemeiat.

De rînd cu aceasta instanța de apel a apreciat drept întemeiat argumentul acuzării privind înăsprirea pedepsei penale în raport cu cea stabilită de către instanța de fond, ținînd cont de prevederile art. 61 CP. Astfel, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii prevăzută la art. 151 alin. (2) lit. d) CP, care face parte din categoria celor grave, ambele fapte, inclusiv și cea de violare a domiciliului, fiind comise cu intenție, de personalitatea inculpatului și atitudinea lui față de faptele săvîrșite, comportamentul manifestat de el față de părțile vătămate, pretinse de către acuzare a fi umilite și înjosite de el pe tot parcursul cercetării judecătorești, nerecuperarea daunei materiale cauzate prin infracțiune, chiar dacă partea vătămată Mușcinschii V. a suportat cheltuieli în legătură cu tratamentul său. Toate aceste împrejurări a cauzei denotă faptul, că inculpatul nu a conștientizat pericolul social al faptelor comise, nu regretă și nu se căiește de cele săvîrșite, și nu manifestă dorință de a se corecta. În atare circumstanțe instanța de apel a considerat prezentă necesitatea aplicării lui a pedepsei închisorii, cu izolarea de societate, întru prevenirea comiterii de către el a altor fapte penale.

Ajungînd la această concluzie, instanța de apel a menționat, că prevederile art. 90 CP, se aplică ținîndu-se cont de persoana celui vinovat, prezumînd recunoașterea de către el a faptei penale și manifestarea dorinței de a se corecta, dînd dovadă de un comportament regretabil pentru cele săvîrșite. Aceste împrejurări lipsesc în cauza lui Slivinschii G.F., fapt ce face imposibilă aplicarea în privința lui a dispozițiilor respectivei norme penale.

Și, în cele din urmă, cu referire la apelul declarat de părțile vătămate în ce privește latura civilă a sentinței, cu solicitarea încasării integrale a despăgubirilor materiale și morale, instanța de apel a menționat că instanța de fond prin admiterea parțială a cerințelor de despăgubire materială și morală formulate de partea vătămată Mușcinschii V., cu încasarea cheltuielilor pentru tratament și aferente tratamentului în mărime de 16.624,10 lei, cheltuieli suportate pentru asistența juridică în sumă de 2000 lei, precum și dauna morală în sumă de 5000 lei, suma totală alcătuiind 23.624 lei, a respectat prevederile art. 221 și 397 CPP, precum și art. 1422 și 1423 Cod civil.

5. Nefiind de acord cu hotărîrile judecătorești adoptate pe caz, partea vătămată Mușcinschii V. a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea parțială a acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Slivinschii G.F. să fie condamnat la 8 ani închisoare, cu încasarea de la el în beneficiul părții vătămate a sumei de 50.000 lei, invocînd blîndețea pedepsei și cheltuielile suportate în perioada internării în spital.

5.1 A declarat recurs ordinar și partea vătămată Mușcinschii M., în care a solicitat casarea parțială a hotărîrilor judecătorești adoptate pe caz, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Slivinschii G.F. să fie condamnat la 8 ani închisoare, cu încasarea de la el în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de 30.000 lei, invocînd ignorarea de către instanțele de judecată a faptului că inculpatul a maltratat-o nu cu scopul intimidării acesteia,

dar cu scopul depozitării de bani, precum și faptul că recurenta a suportat suferințe psihice și fizice de nedescris.

5.2 Hotărârile judecătorești adoptate pe caz au fost contestate cu recurs ordinar și de către avocatul Bacalîm Anatolie, în numele inculpatului, în care a solicitat casarea acestora cu dispunerea achitării inculpatului, invocând:

- în cadrul procesului penal nu au fost prezentate probe, ce ar dovedi vina inculpatului în cele imputate;

- ofițerul de urmărire penală ce a efectuat urmărirea penală a colectat doar declarații de la martori și nu a întreprins măsuri de cercetare la fața locului;

- la efectuarea percheziției la domiciliul lui Slivinschii G.F. nu a participat procurorul, fapt ce duce la nulitatea procesului-verbal de percheziție la domiciliul inculpatului și a procesului-verbal de interogare a bănuțului Slivinschii G.F.;

- acțiunile de reținere și de recunoaștere în calitate de bănuț au avut loc în lipsa apărătorului;

- inculpatului și apărătorului i-au fost adus la cunoștință concluziile expertizei la etapa finisării urmăririi penale;

- instanța de judecată a dat o apreciere eronată probelor administrate la caz;

- sentința a fost adoptată numai pe presupuneri;

- instanța de fond a omis declarațiile martorilor Solovei P., Andrieș M., Cojocar A., Sîrghi T. și Belous I.;

- instanța de apel în decizia sa a admis declarațiile martorului Gheorghe Ignat, care nu a fost audiat;

- instanțele eronate au stabilit prezența calificativului „săvârșit de mai multe persoane”;

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului și rapoartele de expertiză medico-legale nu au fost cercetate în instanța de apel;

- din materialele cauzei nu poate fi dedusă legătura cauzală și motivul săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatului.

6. Judecând recursurile declarate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că recursurile părților vătămăte urmează a fi respinse, iar recursul avocatului urmează a fi admis, însă din alte motive decît cele indicate de recurent, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea hotărîrilor atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În acest context Colegiul constată că, instanțele de fond și de apel în cazul supus judecării, au examinat obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, probe care au fost cercetate, apreciate corect de către instanțele de fond și de apel, fapt ce face, ca concluzia instanțelor de judecată despre vinovăția lui Slivinschii G.F. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, *"violare de domiciliu, săvârșită cu aplicarea violenței"* și de art. 151 Cod penal, *"vătămare intenționată gravă a integrității corporale"* să fie justă și întemeiată. Astfel, Colegiul, consideră justă concluzia instanței de apel referitor la corectitudinea stabilirii stării de fapt de către instanța de fond.

De asemenea, Colegiul constată temeinicia încadrării juridice de către instanțele de judecată a acțiunilor inculpatului, în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, *"violare de domiciliu, adică, pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei, fără consimțământul acesteia, săvârșită cu aplicarea violenței"*.

Totodată, Colegiul menționează că la calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, *"vătămare intenționată gravă a integrității corporale, săvârșită de două sau mai multe persoane"*, instanțele de fond și de apel au admis eroare de fapt, și anume discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține, urmată de o încadrare juridică greșită, din care considerente hotărârile nominalizate urmează a fi casate în această parte.

Colegiul penal lărgit constată, în acord cu instanțele judecătorești, că probele administrate în cauză dovedesc indubitabil că sunt întrunite elementele infracțiunii de *"vătămare intenționată gravă a integrității corporale"* prevăzută de art. 151 Cod penal, însă nu în forma calificată atât de organul de urmărire penală la înaintarea învinuirii, cât și de instanțele judecătorești la examinarea cauzei: *"alin. (2) lit. d) - vătămare intenționată gravă a integrității corporale, săvârșită de două sau mai multe persoane"*, infracțiune ce se sancționează cu închisoare de la 5 la 12 ani.

Colegiul evidențiază că potrivit sentinței, instanța de fond la analiza declarațiilor părții vătămate Mușcinschii V. a constatat că: *"...La 14.03.2012 în jurul orelor 00.20 min, fiind acasă împreună cu mama sa Mușcinschii M. a auzit că cineva 1-a strigat de afară "oi Slavic ieși afară". Cum era îmbrăcat în cămașă și în pantaloni sportivi, și-a luat de pe masă pachetul cu țigări "Leana" și bricheta și a ieșit afară. La ușă a întrebat cine este acolo și i s-a răspuns un glas „eu sunt Grișa”, astfel Mușcinschii V., cunoscând glasul a deschis ușa și după ce a deschis-o a fost lovit cu ceva în cap de către cumnatul său Slivinschii G., ulterior fiind deja lovit și în tindă unde a căzut jos la pământ fără de cunoștință, după aceasta nu-și amintește ce s-a petrecut mai departe. Ulterior peste vre-o 7 zile și-a revenit, fiind internat la Institutul de Neurologie și Neurochirurgie în secția neurochirurgie vasculară din mun. Chișinău. Inițial când a fost audiat pe cauza penală el*

nu-și amintea în ce circumstanțe, de către cine și cum a fost bătut, dar după ce și-a revenit și-a amintit evenimentele cu precizie și anume că a fost bătut de către Slivinschii G., care este cumnatul său și pe care l-a văzut bine la față. În momentul când a fost lovit cu ceva în cap de către Slivinschii G., el se afla de unul singur lângă ușa de la intrare în casă și nu a văzut să fi fost acolo cu cineva, dar poate să fi mai fost și alte persoane însă ele stăteau într-o parte...”

De asemenea, s-au menționat și declarațiile părții vătămate Mușcinschii M.: „...locuiește împreună cu fiul Mușcinschii V. și la 13.03.2012, în jurul orei 22:00 împreună cu fiul s-au culcat și au adormit. La un moment dat a auzit că s-a deschis ușa de la odaie și uitându-se spre ușă l-a observat pe Slivinschii G., pe care l-a recunoscut după statură și anume că este înalt, constituție medie. Persoana dată s-a îndreptat spre ea și a împins-o pe lejanță, s-a așezat cu picioarele peste picioarele sale și i-a zis să închidă gura că o ucide. În momentul dat în casă a mai intrat o persoană de statură mai joasă și Slivinschii G. a cerut de la persoana dată un cuțit, și cu prezentul cuțit i l-a pus la gât și i-a zis că dacă strigă o ucide. După aceasta a solicitat de la persoana dată un șiret cu ajutorul căruia i-a legat mâinile la spate...”

Apreciind aceste declarații în coraport cu declarațiile inculpatului, precum că el în noaptea de 13.03.2012 se afla acasă, instanța de fond a constatat că: „declarațiile inculpatului sunt în contradicție cu materialele cauzei și declarațiile părților vătămate - Mușcinschii V., care în ședința de judecată a declarat că pe bărbatul care i-a aplicat lovitura la ușă, el l-a întrebat cine este acolo și persoana care i-a răspuns în glas „eu sunt Grișa”, astfel Mușcinschii V., cunoscând glasul a deschis ușa și după ce a deschis-o a fost lovit cu ușa în cap, de către cumnatul său Slivinschii G., ulterior fiind deja lovit și în tindă unde a căzut jos la pământ fără de cunoștință, după aceasta nu-și amintește ce s-a petrecut. Mușcinschii V. l-a văzut foarte bine, deoarece la ușa de afară ardea lumina, confirmă cu certitudine că anume inculpatul Slivinschii G. este acela, pe care l-a memorizat după trăsăturile feții, statură, vîrstă, corpolență, și - Mușcinschii M. care a auzit cum s-a deschis ușa de la odaie și uitându-se spre ușă l-a observat pe Slivinschii G., pe care l-a recunoscut după statură și anume că este înalt, constituție medie”.

Ca urmare, instanța de fond a conchis: „Astfel, calificînd acțiunile lui Slivinschii G.F. ca „săvîrșită de două sai mai multe persoane” instanța de judecată a reieșit din faptul că inculpatul a participat la realizarea laturii obiective a infracțiunii, prin lovirea părților vătămate cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului prevăzute de art. 151 CP, împreună cu alte persoane neidentificate, urmărirea penală în privința cărora prin ordonanța procurorului din 14.11.2012 fiind suspendată”. Concluzie susținută integral și de către instanța de apel.

Analizînd declarațiile părților vătămate instanța de recurs constată concluzia instanțelor de judecată privind identificarea inculpatului ca persoana ce a cauzat părții vătămate Mușcinschii V., conform raportului de expertiză nr. 85 „A” din 15.05.2012, vătămări corporale grave, una întemeiată și legală. Însă, în privința concluziei cauzării vătămarilor corporale grave inculpatului și de către alte persoane neidentificate, Colegiul o consideră nejustificată și eronată, neavînd

suport probant. Mai mult ca atât, de către partea acuzării pe parcursul procesului penal, nu au fost prezentate probe ce ar dovedi săvârșirea infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale părții vătămate Mușcinschii V. *„de către două sau mai multe persoane”*.

Dat fiind faptul că, în cauză nu au fost stabilite alte persoane concrete ce au comis infracțiunea imputată inculpatului și, conducându-ne de principiul prevăzut de art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului, Colegiul concluzionează că, în situația data urmează să-i fie exclus calificativul lit. d) – *„de două sau mai multe persoane”* și aplicată situația cea mai favorabilă inculpatului.

Ajustînd cele menționate la speța în cauză, Slivinschii G.F. a cauzat părții vătămate Mușcinschii V. *„vătămare intenționată gravă a integrității corporale”*, infracțiune prevăzută la art. 151 alin. (1) Cod penal.

În atare împrejurări, acțiunile lui Slivinschii G.F. urmează a fi reîncadrate din prevederile art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal în cele prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, adică, vătămare intenționată gravă a integrității corporale, în redacția legii nr.277 din 18.12.2008, infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 10 ani.

Considerentele enunțate, determină concluzia de a casa sentința și decizia cu referire la încadrarea juridică și stabilirea pedepsei inculpatului în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Invocînd doctrina penală și practica judiciară, Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal, în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La stabilirea pedepsei instanța de recurs va ține cont de circumstanțele atenuante și agravante, de personalitatea vinovatului, așa cum acestea au fost reținute de instanțele de fond și de apel, iar pedeapsa care i se va aplica sub formă de închisoare se va încadra în limitele sancțiunii articolului nominalizat. În același rând, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale ale Codului penal, în special, a prevederilor art. 90 Cod penal.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont

de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

La acest capitol, Colegiul specifică că la etapa examinării recursurilor declarate de către inculpat a fost achitată integral suma de 23.650 lei, ce constituie suma acțiunii civile admise de către instanțele de fond, fapt confirmat prin recipisa din 25.03.2014, semnată de către partea vătămată Mușcinschii V. Astfel, în viziunea Colegiului, unul din argumente invocate de către Curtea de Apel, privind neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - nerecuperarea daunei materiale cauzate prin infracțiune a fost înlăturat.

Deci, Colegiul ținînd cont de circumstanțele cauzei, de faptul că la moment a intervenit o încadrare juridică mai blîndă, prejudiciul stabilit prin sentință a fost recuperat integral, de lipsa circumstanțelor agravante, la evidența medicului narcolog sau psihiatru inculpatul nu se află, anterior nu a fost judecat, a făcut careva concluzii în vederea corectării personalității, are la întreținere și educație un copil minor, se caracterizează pozitiv la locul de muncă, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa cu închisoare, stabilindu-i suspendarea executării pedepsei principale pe un termen de probă de 3 ani. Careva interdicții pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu au fost constatate.

Referindu-se la recursul apărătorului declarat, și anume la argumentul privind dispunerea achitării inculpatului, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta este neîntemeiat și se combate prin probele administrate la materialele cauzei, verificate și analizate de către instanța de fond și de apel. Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii de violare de domiciliu și vătămare intenționată gravă a integrității corporale, inclusiv vinovăția inculpatului, precum și legătura cauzală și motivul săvîrșirii infracțiunii.

În ceea ce privește aspectul de ilegalitate invocat de apărător, privind acțiunile ofițerului de urmărire penală ce a efectuat urmărirea penală, că a colectat doar declarații de la martori și nu a întreprins măsuri de cercetare la fața locului, la efectuarea percheziției la domiciliul lui Slivinschii G.F. nu a participat procurorul, fapt ce duce la nulitatea procesului-verbal de percheziție la domiciliul inculpatului și a procesului-verbal de interogare a bănuitului Slivinschii G.F., acțiunile de reținere și de recunoaștere în calitate de bănuit au avut loc în lipsa apărătorului, inculpatului și apărătorului i-au fost adus la cunoștință concluziile expertizei la etapa finisării urmăririi penale, Colegiul constată că acesta este neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționează, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul

efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. Din materialele cauzei nu rezultă că inculpatul sau apărătorul acestuia au avut careva obiecții în sensul celor invocate în recurs, la etapa respectivă.

De asemenea, Colegiul reține că critica dată a fost invocată direct în faza procesuală a recursului, nu și pe calea apelului exercitat împotriva sentinței. Astfel, partea apărării nemulțumită de soluția adoptată în prima instanță, declarând apelul, nu a invocat critica menționată de nelegalitate, ea fiind invocată direct în faza procesuală a recursului, ce contravine prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora, temeiurile de recurs pot fi invocate în recurs doar în cazurile în care ele au fost invocate în apel, sau încălcarea a avut loc în instanța de apel. Din conținutul recursului nu rezultă că temeiul menționat, a fost o încălcare admisă de către instanța de apel, deci, recurentul, neinvocându-l în apel, nu a folosit în privința acestui temei calea de atac apelul și, deci, nu este în drept să-l invoce în recurs.

Referitor la argumentul apărătorului privind aprecierea incorectă a probelor administrate la caz, instanța de recurs menționează că temeiul dat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel.

În privința argumentului apărării privind faptul că instanța de apel în decizia sa a admis declarațiile martorului Gheorghe Ignat, care nu a fost audiat, Colegiul reține că, de fapt, în decizie sunt redată declarațiile martorului Muntean Ignat cu indicarea paginii (f.d. 273), însă instanța de apel în decizie din greșeală mecanică a indicat „Gheorghe Ignat”, ceea ce nu afectează legalitatea probei în cauză.

Referitor la critica formulată de apărător privind necercetarea procesului-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului și a rapoartele de expertiză medico-legale, Colegiul atestă că, conform procesului –verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 26.06.2013, la etapa cercetării probelor, instanța, adresându-se participanților la proces dacă au careva probe suplimentare să prezinte, avocatul personal a dat citire următoarelor probe: plîngerea de la Mușcinschii M. (f.d.16-26), cererea de la Mușcinschii M. (f.d.26), lămurire de la cet. Lupu Pavel (f.d.27), explicație de la Mușcinschii M. (f.d.28), astfel, Colegiul atestă că partea apărării nu a solicitat cercetarea procesului-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului și a rapoartelor de expertiză medico-legale.

În ceea ce privește recursul declarat de părțile vătămate, Colegiul constată că acesta este neîntemeiat.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs consideră oportun de a corecta eroarea comisă de instanțele de fond și apel, fără a agrava situația condamnatului, rejudecînd cauza cu pronunțarea unei noi hotărîri.

7. Colegiul penal lărgit asupra recursului ordinar, în conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către părțile vătămate, Mușcinschii Veaceslav și Mușcinschii Maria.

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul, Bacalâm Anatolie, în numele inculpatului Slivinschii Grigorii Fiodor, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2013 și sentința Judecătoriei Soroca din 09 aprilie 2013, în latura penală, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, prin care **Slivinschii Grigorii Fiodor** se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (1) și art. 179 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă:

- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, 4 (patru) ani închisoare;

- în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, 1 (unu) an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

A-l obliga pe Slivinschii Grigorii Fiodor, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Slivinschii Grigorii Fiodor, urmează a fi eliberat de sub arest, imediat din sala ședinței de judecată.

În rest hotărârile contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 06 mai 2014, ora 09.50.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti